

Kereseti kérelmek

- A Bíróság állapítsa meg, hogy a Francia Köztársaság,

mivel elfogadta és hatályban tartotta a 2005. október 20-i 2005-1308. sz. rendelet 44-1. cikkét, a 2005. december 30-i 2005-1742. sz. rendelet 46-1. cikkét és a 2006. augusztus 1-jei 2006-975. sz. rendelet 80-1-1. cikkét, amennyiben e rendelkezések – bármilyen minimális határidő és a nemzeti szabályozás által előzetesen rögzített objektív feltételek előírása nélkül – lehetővé teszik az ajánlatkérő hatóságok és/vagy ajánlatkérő szervek számára, hogy az ajánlattevők értesítése és a szerződés aláírása között betartandó ésszerű határidőt lerövidítsék,

és

mivel elfogadta, és hatályban tartotta a 2005. október 20-i 2005-1308. sz. rendelettel módosított új code de procédure civile (polgári eljárásjogi törvénykönyv) 1441-1. cikkét, amennyiben e rendelkezés tíz napos határidőt biztosít az ajánlatkérő hatóság és/vagy az ajánlatkérő szerv számára a válaszadásra úgy, hogy e válaszadás előtt nem rendelhető el szerződéskötés előtti ideiglenes intézkedés, és anélkül, hogy e határidő folyása alatt nyugodna az ajánlattevők értesítése és a szerződés aláírása között betartandó határidő,

nem teljesítette a Bíróság C-81/98. sz. Alcatel-ügyben és C-212/02. sz., Bizottság kontra Ausztria ügyben hozott ítéletében értelmezett 89/665/EGK irányelvből ⁽¹⁾ és 92/13/EGK irányelvből ⁽²⁾, közelebbről a 89/665/EGK irányelv 2. cikkének (1) bekezdéséből és a 92/13/EGK irányelv 2. cikkének (1) bekezdéséből eredő kötelezettségeit;

- a Francia Köztársaságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A Bizottság keresete alátámasztására két jogalapot hoz fel.

Az első jogalappal a Bizottság azt kifogásolja, hogy az alperes sürgősség esetén lehetővé tette az ajánlatkérők számára, hogy 10 nap alá csökkentse a szerződés odaítéléséről szóló határozat valamennyi ajánlattevővel való közlése és a szerződés aláírása között betartandó határidőt. Egyfelől ugyanis a szóban forgó sürgősség megítélése a francia szabályozás szerint az ajánlatkérő mérlegelésére van bízva objektív feltételek előírása nélkül. Másfelől ugyanezen szabályozásban nincs biztosíték arra, hogy tájékoztatják az ajánlattevőket arról, hogy hány nappal rövidítették a határidőt, amely azt eredményezheti, hogy az említett ajánlattevők olyan időpontban kezdeményeznek a szerződés odaítéléséről szóló határozattal szemben a szerződéskötés előtt igénybe vehető jogorvoslatot, amikor e szerződést már aláírták. Az ilyen helyzet egyértelműen ellentétes a 89/665/EGK és a 92/13/EGK irányelvnek a Bíróság ítélkezési gyakorlatában megerősített azon céljával, miszerint az ajánlatkérők jogsértő határozataival szemben hatékony és gyors jogorvoslati eljárásokat kell biztosítani olyan időpontban, amikor e jogsértések még orvosolhatók.

A második jogalappal a Bizottság másfelől azt kifogásolja, hogy az alperes ugyanezen irányelvek hatékony érvényesülését sérti, amikor a francia szabályozásban az ajánlatkérő hatóság előzetes felszólítását teszi kötelezővé úgy, hogy ez idő alatt nem nyugszik a szerződés odaítéléséről szóló határozat közlése és a szerződés aláírása között betartandó határidő. Amennyiben ugyanis az elutasított ajánlattevő nem kezdeményezhet jogorvoslatot a felszólító levélre való válaszadásra nyitva álló tíznapos határidő alatt, akkor abban az esetben, ha az ajánlatkérő e határidő lejár-

takor ad választ, ez megfosztja az elutasított ajánlattevőt minden hatékony jogorvoslati lehetőségtől, mivel ekkorra a szerződést már aláírják.

⁽¹⁾ A szolgáltatásnyújtásra irányuló közbeszerzési szerződések odaítélési eljárásainak összehangolásáról szóló, 1992. június 18-i 92/50/EGK tanácsi irányelvvvel (HL L 209., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 6. fejezet, 1. kötet, 322. o.) módosított, az árubeszerzésre és az építési beruházásra irányuló közbeszerzési szerződések odaítélésével kapcsolatos jogorvoslati eljárás alkalmazására vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról szóló, 1989. december 21-i 89/665/EGK tanácsi irányelv (HL L 395., 33. o.; magyar nyelvű különkiadás 6. fejezet, 1. kötet, 246. o.).

⁽²⁾ A vízügyi, energiaipari, szállítási és távközlési ágazatokban működő vállalkozások beszerzési eljárásairól szóló közösségi szabályok alkalmazására vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról szóló, 1992. február 25-i 92/13/EGK tanácsi irányelv (HL L 76., 14. o.; magyar nyelvű különkiadás 6. fejezet, 1. kötet, 315. o.).

2008. július 18-án benyújtott kereset – Az Európai Közösségek Bizottsága kontra Francia Köztársaság

(C-333/08. sz. ügy)

(2008/C 285/27)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselő: B. Stromsky meghatalmazott)

Alperes: Francia Köztársaság

Kereseti kérelmek

- A Bíróság állapítsa meg, hogy a Francia Köztársaság – mivel a más tagállamokból származó, az utóbbiakban jogszerűen előállított és/vagy forgalmazott technológiai segédanyagok és azon élelmiszerek esetében, amelyek előállításához e technológiai segédanyagokat felhasználták, olyan előzetes engedélyeztetési rendszert vezetett be, amely nem tartja tiszteletben az arányosság elvét – nem teljesítette az EK-Szerződés 28. cikkéből eredő kötelezettségeit;
- a Bíróság kötelezze a Francia Köztársaságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A Bizottság a keresetével technológiai segédanyagokról szóló francia szabályozásból következő kereskedelmi korlátozásokat jelenti be. Mivel előzetes engedélyeztetési szabályokat vezetett be ezekre a termékekre, valamint azokra az élelmiszerekre, amelyek előállításához más tagállamokból származó, az utóbbiakban jogszerűen előállított és/vagy forgalmazott technológiai segédanyagokat használtak, ez a szabályozás ezen élelmiszerek és segédanyagok forgalmazását ténylegesen nehezebbé és költségesebbé teszi, következképpen akadályozza a Közösségen belüli kereskedelmet.

A Bizottság szerint az előzetes engedélyeztetési rendszert bizonyos körülmények között igazolhatja közegészségügyi indok, de ennek a rendszernek mindenesetre meg kell felelnie az arányosság követelményének, és tiszteletben kell tartania az ítélkezési gyakorlat által kialakított feltételeket, amelyeket többek között a Bíróság C-24/00. sz., Bizottság kontra Franciaország ügyben 2004. február 5-én hozott ítélete fogalmazott meg. Márpedig a jelen esetben e feltételek közül számos hiányzott, mivel a szóban forgó szabályozásban előírt eljárások nem könnyen hozzáférhetőek és nem is gyorsak, továbbá az engedélyezés megtagadása nem támadható meg bíróság előtt.

Az Elsőfokú Bíróság (negyedik tanács) T-220/07. sz., Transports Schioccet – Excursions kontra Bizottság ügyben 2008. május 19-én hozott ítélete ellen a Transports Schioccet – Excursions SARL által 2008. július 21-én benyújtott fellebbezés

(C-335/08. P. sz. ügy)

(2008/C 285/28)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Fellebbező: Transports Schioccet – Excursions SARL (képviselő: D. Schönberger, ügyvéd)

A másik fél az eljárásban: Az Európai Közösségek Bizottsága

A fellebbező kérelmei

- A Bíróság helyezze hatályon kívül az Elsőfokú Bíróság 2008. május 19-i végzését;
- a jogvitát érdemben eldöntve adjon helyt az elsőfokon előterjesztett kérelmeknek és hozzon jogerős ítéletet;
- másodlagosan, utalja vissza az ügyet az Elsőfokú Bíróság elé;
- a Bizottságot kötelezze valamennyi költség viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A fellebbező fellebbezésének alátámasztásaként három jogalapra hivatkozik.

Első jogalapjával a fellebbező azt állítja, hogy az Elsőfokú Bíróság megsértette a közösségi jogrend határozataihoz fűződő jogbiztonság követelményének elvét, az EK-Szerződés 235. cikkét

és 288. cikkének második albekezdését, valamint az Emberi Jogok és Alapvető Szabadságok Védelméről szóló Európai Egyezményt, azáltal, hogy a megtámadott végzés 39. pontjában azt állapította meg, hogy a felperes által a nemzeti bíróságok előtt indított kereseteknek nincs sem felfüggesztő, sem elévülést megszakító hatálya, miközben korábbi, ítélt dolog (res iudicata) hatályával rendelkező határozataival ezzel ellentétesen arra biztatott, hogy a nemzeti fórumok előtt indítsanak keresetet.

Második jogalapjával a fellebbező több olyan hibára hivatkozik, amelyet az Elsőfokú Bíróság a szerződésen kívüli felelősség fennállásának megállapításához szükséges feltételek értékelése során vétett, és amelyek a tényeknek, kereseti kérelmeinek, és az EK 288. cikk második albekezdésének, valamint az EK 230. cikknek az elferdítését eredményezték, többek között arra vonatkozóan, hogy a nemzeti bíróságok állítólag megerősítették a Bizottság álláspontját, és az azon időszakra vonatkozó értékelést, amelynek során a károk bekövetkeztek.

Harmadik és egyben utolsó jogalapjával a fellebbező a 684/92 rendelet⁽¹⁾ 4. cikke (2) bekezdésének, és 2. cikke 1.3. pontjának megsértésére hivatkozik, mivel szerinte az Elsőfokú Bíróság, a Bizottság értelmezését követve, tévesen minősítette nem engedélyköteles, „különcélű járatok” (4. cikk, (2) bekezdés) üzemeltetésének versenytársai tevékenységét, miközben a jelen ügyben párhuzamos vagy időszakos járatokról (2. cikk, 1.3. pont) van szó, amelyek ugyanazon szabályok hatálya alá tartoznak, mint a fellebbező által üzemeltetett menetrend szerinti járatok.

⁽¹⁾ HL L 74., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 6. fejezet, 1. kötet, 306. o.

2008. július 24-én benyújtott kereset – Az Európai Közösségek Bizottsága kontra Belga Királyság

(C-342/08. sz. ügy)

(2008/C 285/29)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: G. Rozet és Sipos A. meghatalmazotti minőségben)

Alperes: Belga Királyság